

ду хіба де в корчиках, тай спічну трохи, а потім
дальше (йде на бік, зл сцену).

СЦЕНА V.

(Входять Кривий і І. Циган).

Циган: А ти гадав, що нас чорт вирве, що я
тебе не подибаю нігде, що?

Кривий: Тихо, цигане навіджений, бо ще по-
чують!

Циган: (затримує так Кривого, що оба суть
плечима відвернені від місця, де сиділи Остап і
Мартуся). Я тихо не буду, а ти мені давай ще
десятку, бо така була згода. А ні, то я бебехи
з тебе випущу, і дівчину заберу до себе. Не бій-
ся, ще за ню мені заплатять добре.

Кривий: Або відбереш, або в криміналі зігни-
єш, а писок стули, бо провозатий чув. (Обертає-
ся, глядить і нараз хватаєся за голову). Гей, Ос-
тапе, Паранько, а де ви? Бодай тя грім тріс. Ди-
ви, повтікали, торбини лишили! Гей пускай, тре-
ба шукати! Драби! Вже другий раз утікають! Шу-
кай за слідом!

Циган: (тримає його). Ти мой, мене не зду-
риш, бо я циганська кров! Казав бахурам похо-
ватися, а тепер дурня граєш? Давай гроші!

Кривий: Відчепися, повтікали! То той гунцвот
Остап, може і залемив дорогу, та то три роки до-